

شەۋى يەلدا

بەكر دەرويش

ۋابىزىم دەۋرۋوبەرى كاتىمىرى دەى شەۋ بوو، يىرۆكەى ئەۋەم بۆ ھات كەۋا داروبارى كۆنى بە دەنم ھەلتە كىنم و مستەكۆلە يەكش بگىشم بە لەۋسى دەروىما سا بەشكو ئەمە خوايە لە ھەۋت شىرىنى خەۋبىنىنى رابىت! بەلام گەرانەۋەى كىتوپرى پاۋكم يىرۆكەكەى ھەلپروكاندم، ناچار لەتەرسا لە سوچى نىك پەنجەرەكە لە ژىر ھەندىك پەروكۆنەۋ شىۋىتالدا خۆم مەلەسدا، بە ئەندىشەۋ خەيالى بە يانپىيەكى ئاسودەۋ ئارام ئۆقرەم گرت، نىۋەشەۋىكى درەنگ باۋكم زىم و كوت كەۋتە ۋىزەى دەرگاكا، بەتەما نەبووم دەرگا بۆ ھىچ كەسىك بگەمەۋە، بۆيە بەۋەۋە خۆم خەلفان كەۋا لىدانەكە تەنبا ھەستىكردنە بە لىدان و ھىچى تر، ۋەلى لەبەر ئەۋەى دەرگاكا بە بىزمار داکوتراۋو بە دىۋارەكەۋە لەۋ باروبوۋەدا نەبوو بىتوانى لە بەرامبەر ئەۋ ھەموو لىدانەدا خۆى راگرى يەكسەر ھەرسى ھىناۋ بە پىشتا كەۋت، زىمەيەكى گەۋرەۋ گران و تەپوتۆزىكى چىرخەستى لە چەقى ژوۋرەكەدا ھەلسان، لەگەل كەۋتندىدا سىبەرەكەى باۋكم بە پانوپۆرى ھاتە ژوۋرەۋە، ھەر كە ئەۋ ھاتە ژوۋرەۋە من لە

په نجه ره كه وه بوی دهر كه وتم و رامکرد (كاتيك باوك بیټ جیگای كور نامینی) سهره تا به ره و سهری كۆلانه كه هه لاتم، وه لی له وی تووشی دوو پۆلیس بووم تییان خوړیم: كوره كیی راوهسته؟ گورج پاشه وپاش به ره و لای كه لاهه كان گه رامه وه و له وینده ری كونی ئاوه پۆیه كم دپته وه و خۆم تیدا شارده وه، قه ده ری ههستم راگرت هیچ حسنی نه بوو، له بهر خۆمه وه له ژیر تیشکی گلوپیکی ته لخوا دهستم كرد به لیکدانه وهی مهسه له ی ئه م خه و بینینه، له پر دیسان گویم له دهنگی باوكم بوو له حه سه سه كانی پرسى: ئه ری ئه و ره سه ن مهیمونه تان نه بینى؟ ئه وانیش گوتیان: به ره وه لا بینیمان به ره و لای كه لاهه كان راپكردا! باوكم هه ر له جیگای خۆیه وه به دهنگی نیرانه و بویرانه بانگی دوانی كردم، له ترسی نه ره ی باوكم ئه و چه ند ئایه ته قورئانه ی هه ر له منالییه وه له لای مه لا سدیق له بهرم كردبوو بۆ تهنگانه یه كى ئاوام هه لگرتبوو خویندمه وه و قه ده ریكى تر خۆم كړكرد. باوكم دهنگی نه ما، یا پشه پاشه؟ له ئاوباره كه هاتمه دهر، شه ویكى زۆر تاريك و نوتهك و سارد بوو، پرشه پرشه بارانیش بوو، نازانم گویم لی بوو یان ههستم كرد یه كيك له پۆلیسه كان دهیگوت: تۆ سه یركه چۆن به ئاسانى له ده ستمان دهرچوو؟ هاوړپكه شى كه و ابرانم خه ريكی له ف پپچانه وه بوو، به دهنگیكى منگنه وه وتی: مه ترسه خۆی ده گه ریته وه، ئه و ره سه ن مهیمونه بۆ كوئ ده چى؟ كه ناوی مهیمونی هیئا دلم داخوړپا، خۆشم نه مده زانی له و شه وه سارده دا چى رووده ات؟ باشه مهیمونىكى گه ری وهك من ئه وه ند ده هیئى به م شه وه به دوايدا بگه ریټ و خۆتى پیوه ماندوو كه یت؟ به بن دیواری حه وشه كه ی مالی حاجی كه ریمدا خۆم گه یانده وه بهر دهرگای مالی خۆمان، له وه دا بووم له ئاوباره كه وه بچمه حه وشه وه، بۆنیکى تیژو خه ست به و نیوه شه وه به ره و مه لبه ندیکى زیډو غویاب په لكیشی كردم، بۆنه كه له لایه كه وه له بۆنى ژنیکى ئالۆش ده چوو، له لایه كى تریشه وه له بۆنى چیشټیکى به تام و له زهت، ئه م دوانه ش بۆ منى برسى یهك شتن، به ره و لای پیره بۆن تیمته قان، به دم پویشتن و بیركردنه وه وه كه وتمه چاله زبلیكه وه، سه رم كیشای به لیواری چاله كه داو ته قه یه كى لیوه ات، تاق ق ق ق... هیچ ههستم به ئازار نه كردم، مهیمونىكى بى ههست و نهستم، ئیستا ههست به ئازارى هیچ روډاویك ناكه م، ئه مهش یه كيكه له و ده یان خووه مهیمونیا نه م كه له یه كه م شه وی راوانامه وه له لایه ن باوكمه وه فیریان بووم، ماوه یهك پپش له ئیستا بوو، شه ویك نازانم له سه ر چى بوو له گه ل باوكمدا بوو به مشتموړمان، قسه كانمى به دل نه بوو، په لامارى گورچانه كه ی داو ویستى داركاریمكات، منیش له ترسانا به ره و لای قه سا بخانه كه ی پشت گه ره كى سه ده هه له ات، له وی كۆمه لی قه ساب و دوو سى پۆلیس به دیار گایه كه وه داچوړابوون، خه ريكی سه رپرینی بوون، ريك له و كاته دا كه ئه وان ده یانویست سه ریپېرن دهنگی ته قه یهك له وسه ری شارده ات، یه كى له پۆلیسه كان هاواری كرد: كى له ویپه خه به رداز؟ له گه مژیه یی ئه و پۆلیسه پپكه نین گرتمى و گوتم: ئیمه لیږه ین دار به دار! كه وام وت هات توند قۆلى گرتم و به تورپیه وه وتی: تۆزى ئاقله من پۆلیسم و له خزمه تی گه لدام، چۆن گالته م پیده كه ی؟ له ترسا رهنگم زه رد بووه وه وتم: ببوره به لین بیټ جاریكى تركارى وانه كه م! حه زمده كرد بگه ریپمه وه ژووره كه م، چونكه هیئده به دواى ئه و بۆنه دا گه راووم زۆر شه كه ت و ماندوو بوو بووم، هیچیشم گیر نه بوو بوو، كه چى سیبه ره كه ی باوكم هه میشه به دوامه وه بوو هه ره شه ی لی ده كردم. له راستیدا فیږه خوویه كى سه یر بووم، ئه گه ر پوژى باوكم راوم نه ئیت ئیسراحت ناكه م؟ له كۆكه و دهنگی باوكم ئه ترسم و موچوركه ده مگرى، فیږیش بووم هه میشه به هانه بۆ ترسنوكیه كه م به ینمه وه، له م به هانه هیئانه وه یه شم چیژ وهرده گرم، ههست به خۆشى ده كه م، هه ر له و ده ورووبه ره زهنگی دهرگای حه وشه كه مان لییدا، دهستم خسته گیرفانه كانمه وه و خۆم دا به سه ر گۆپالی هیممه تداو چووم دهرگاكه بكه مه وه، باوكم وتی: راوه سه خۆم ئه یكه مه وه؟ كه باوكم دهرگاكه ی كرده وه بۆنى ژنیکى ئاشنام هات به لووتمدا. باوكم دواى ئم ئمى، دوان قورگی پاك كرده وه وتی: ها و هم نیوه شه وه چیت گه ره كه؟ ژنه كه بۆله یهك، دوانی كرد، نه مزانی وتی چى. باوكم وتی: له مال نییه چووه ته میوانى. له قسه كه ی باوكم سه رم سوړما، تۆزى رامام، بیرم هاته وه كه ئه مشه و له گه ل ئه و ژنه سوزانییه دا ژوانم هه یه، بۆیه به په له له پیچ دهرگاكه وه دهرپه ریپمه دهره وه، وه لی باوكم له به رده رگاكه دا پییه كى نا به كلكمد او نووساندمى به زه وییه كه وه وتی: بتۆپه ئه ی مهیمونی مهلعون، خه و بینینت به س نییه هه ر ئه وه ت ماوه دواى ژنه پاشوډاره كان بكه فى؟ له ژیر پییه وه وتم: جا چى تیدا، من

ههولیکه بۆ دۆزینهوهی خۆم دهیده؟ باوکم به پاژنه ی قۆندهرهکهی به یه کجاری تلیقاندیمییهوهو جیفلقاوی ده رکردم، ئهو شهوه تا به یانی به ههزار سهگمه پری ئیسک و پروسکی خۆم کۆکردهوه. دهمو به یان دهستی خۆم گه یانده بلندگۆی مزگه وته که ی لای مالی خۆمان و بانگه وازم کرد: ئهی ئه شرافان و پیاوماقولا نی شاری دوزخورماتوو، هه ستنه وهو له کۆشکه کانتان بینه در، کاتی ئه وه هاتوو سه ری ئه م شۆستانه به گۆلی سووری ئه رخه وان بنه خشیین. که چی ههروهک ئه وهی من سهگیکی به ره لایم و له سه رمیحرابی زبلدانیک بوهرم، له جیاتی ئه وهی که سیک به ده نگمه وه بیته پۆلیسیک هات و ملیوانی قه میسه که می گرت و دامی به زه ویداو وتی: ئهی گه پروگول، مه یمونی پیس، دهمدریثیت گه یشته ئه و راده یی ئاوا له گه ل پیاوماقولا ندا قسه بکه ی؟ من قسه یه که و بۆ خۆم ئه یکه م ئیتر تۆ هه قت چییه به سه رمه وه؟ که وام وت، قۆنداغه تفه نگیکی کیشا به کاجیرما دوو کاکیله می شکان، خوین به دم و له وسما هاته خوار، له حه ژمه تا ده ستم کرد به قوزه قوزو نوزانه وه، تا ئیره نیوهی خه ونه که م بوو، من دایکم ئاوا پهروه رده ی کردووم، به لام باوکم به مه رازی نییه، ئه و له پهروه رده کردندا زۆر توندو تیژه، هه میشه ئه لی: مناله کانم کزه ی جهرگمن، له شه ری شه یانی له عین ئه یانپاریژم، ئیستا وایانم سه عات دهو شتیکه، له شکری تاریکی شهو چوار که نارهی شاری گرتوو، کورم ئه وی بویری له مال بجیته در، دوا ی دوو سه عات چشتی که م نیوه شه وه، من ئیستا چاوه ریپمه له ده رگای ژووره که م بدری، دایکم به ته وه قی نان و خواردنه وه بیته ژووره وه، تا ئه ویش دیته ژووره وه با ده سکینه وه به گیرانه وهی خه وه که مان، له راستیدا ئه م خه وه ئه مه پازده ساله ده یبینم، هه ره شه ویکیش وهک زنجیره ی ته له ویزۆنی هه لقه یه کی لی ده بینم، ئه م خه ونه ناوی "مه یمونیک خه و به شه وی یه لداوه ده بین". هه موو شه ویکیش له نزیک کاتژمیری ده ی شه وه وه ده سته پیده کات و دهمو شه به ق کۆتایی دیته، به لام زۆرجار باوکم خۆی ئه کو تیتته نیو خه وه که مه وهو لی می ئه شیوینی و ئه بیته چاره نووسسازم، ئه و به به هانه ی باوکایه تی هه موو شه ویک کۆلم لی ئه گری، بزانه من خه وی چی ئه بینم، به مه ش بیزاری کردووم، ئه م خۆه لقورتانده ی باوکم له زیانما سه ری لی شیواندووم، باوکم ریگام نادات به ئازادی خه ون ببینم، به ده نگه گریز گریز نویرانه که ی ئه نه ری نی به سه رما و ئه لی: خه و بینین پیاو فه ساد ده کات، پیاوی ئاقل خه و به شتی پرت و پیسه وه نابینی! ئی باشه تۆ هه قت چییه من خه و به شتی پرت و پیسه وه ئه بینم، نابینم ئه مه کیشه ی خۆمه؟ ئاقله و بزانه چۆن قسه ئه که ی، من باوکتم، بنیاده می گران و سه لار خه و به شتی پاک و ته میزه وه ئه بینن نه که به سۆزانییه وه؟! باشه باشه له ته می و ته سکیکانت جارپس بووم، ئه گه ر باوکمی شتیکم بۆ په یدا که بیخۆم وا له برسانا مردم، له راستیدا خۆیشم له خه ونه کانم بیزار بووم، ئه م خه ونانه له باوکم زیاتر به هیه چ شوینیکم ناگه یه نن، برۆ برۆ ده ستنویژ بگره مه شکه ی گه ناو، تۆ میشتک تی کچوو! باوکه تۆ به م قسانه ت ئیه انه م ده که ی، نه که ئه و خالانه م بۆ ده سنیشان که یه که وایان لی کردووم خه و به سۆزانییه کانه وه ببینم، فلته فلت وهک قورباقه هه ر چیقه چیقته، خه وی چی و ته ره ماشی چی، هه لسه برۆ مه سینو ده ستنشۆره که م بۆ بیره با ده ستنویژی بگرم، به دایکتیش بیژه با قۆنده ره کانم بۆ حازرکات، ئه توه م بۆ سه ره مه رقه ده که ی پیرخدری شاهۆ، ئه مه نه گبه تییه یه قه ی منی گرتوو! نایه م! چی؟ نایه ی؟ کوته که ئه زانی قۆناغ ها له کو ی، وه لا جوانه نایه ت وهک کورپی عاله م دینارو دۆلاری بۆم په یاکردوو، هیشتا ئه و ئیژی نایه م؟ له سه ره خه زنه که ی پیری پیران باوکم سی به ردی خری له سه ره یه ک دانا، ئینجا په نه توتیه خسته سه ره ئه وه ی سه ره وه یان و بستی قارگرت، به رده کان دوو سی سورپان خوارد. باوکم گه شکه و بزهی هاتی، ئینجا هه ندی سه وزی موفه ره کی به ست به مه چه کی منه وه و گه راینه وه. شه ویک بوو له شه وان، چاو چاوی نه ئه بینن، به دوا ی باوکمدا ته ته له پیم بوو، که گه یشتینه وه سه ره کۆلانه که ی مالی خۆمان پۆلیسه کان تیمانیان خوری: کیمندر؟ باوکم وتی: قۆمیسهر ئه فه ندی بزمکیدو، حاجی عه بدوللا سانیدو؟ ئوغلانه که نه جه ئۆلدو؟ وه لاهی ئه له مه میلا ئیندو بیکه ز ئه یدو! ئهی ئۆلو ئهی ئۆلو ئینشه لا...؟ له ته هی هه ناوه وه به باوکم و پۆلیسه کان پیکه نینم ده هات و له دلی خۆما ئه موت: ئیوه واتان لیم کرد، هینده ترسانمتان و توقانمتان تا ئاوا بوومه ئه م مه یمونه، ئیستاش ئه تانه وی به دوعاو نوشته چاکمه کن؟ دایکم له بهر ده رگا چاوه ریمان بوو، باوکم دهستی له سه ره مشتووی خه نه ره که ی بوو، منیشی وهک سه گیکی ریسکراو به دوا ی خۆیا راده کیشا. دایکم وتی: حاجی قه ره چۆنه

(قەرە ناوی منه) باوكم فزهى نه كرد هه روهك ئه وهى دايكم مانگايهك بىت و بۆ گۆلكه كهى بقۆرپىنى، پرسياره كهى له پى كرد. بردميانه ژووره كهى خۆم، به ستميان به په نجه ره كه وه. ئه وهى سهر له ئىواره لىيه وه هه لهاتم، وابزانم سهعات ده ورووبه رى دهى شه و بوو ديسان ده ستمكرده وه به خه و بينين، ئه وه نه م زانى باوكم به گۆچانه كه يه وه خۆى كرد به ژووراو كه وته وىزه م، دايكم نه بووايه شيره و چه وتهى عومرى ده گرتمه وه. خوپرى كوپرى خوپرى سالحان بووايه يت وات لىنه ئه هات، وه لاهى ته لاهى سهرت ئه برم، كوپرى شىت و شورم بۆ چييه؟ ئه مه موسييه ته خوا تووشى منى كردوه، بزانه وهك منالى خهك له جياتى ئه وهى كارى كاسبييهك بكات فپرى ئه فعالى خه و بينين بووه، چ خه و نىكيش خه و به باخه لى سۆزانييه وه. كه وتبوومه په له وازى، چووبووم به خزى خه نينه دا، باوكم ئه يوت: سوبحانه لا ئافرهت ئه مه موسييه ته... موسييه ت. وه لاهى گشتى خراوهى خۆمانه، باب به عالمه كه له دين و ئيمان لايداوه، ئه مه جه زاي خراوهى خۆمانه ئاوامان لىهاتووه؟ باوكم به و شه وه جوتى كاوپه نپرى دا به زه ويداو كردنييه مه ولودى، هه ر به و نپوه شه وه ش گۆشته كهى به سهر هاوسىكاندا دابه شكرد. گويم لى بوو پوره رهحمهى هاوسپمان ئه يوت: ئهى مالتان ئاوا بىت، خوا هه زار خپرى ئاواتان بۆ بنپرى، خۆ ئه گه ر شتىكى وا نه بىت حاجى عه ولا پنچرى گۆشت ناننى وه سهر قه ورى باوكييه وه. باوكم كه گوپى له قسه كهى پوره رهحمه بوو توربه بوو وتى: ده سه ير كه سه ير! ئاخه ر من ئه گه ر كوپرى خوپرى ئاوام پىنه كا، مالى خۆم ئه ده م به قه حبهى وا؟ له جياتى ئه وهى دوعايه كى خپرم بۆ بكات خوا رهحمى له م مناله بكات، دوعاى موسييه تى زياترمان بۆ ئه كا ئه م كۆنه گانده ره. به دل و گيان له گه ل پوره رهحمه دا بووم، هه زم ئه كرد به ره لامه كن، تا وهك هه موو مه يمونه گه ره كانى شار، برۆم بخزيمه نپو باخه لىكى ته رو تازه وه، له سهر سینه و مه مكى ئافره تىكى له شفرۆش وهك مار كه په ره بده م، ژنىك لاشهى وهك پشتوين له خۆم بهالينم، رووت و قووتى كه مه وه، به ئاره زووى خۆم ده ست بهينم به به رووكيدا، به جوت هه لپه رين، گوپى له هه زو ئاره زووه كانى يه كتر بگرين، ئه و ژنهى كه كاتى خۆى باپيريشم وهك ئىستاي من خه ونى پىوه بينيوه، به ده م ئه م سى و دووهى خۆمه وه چاوم چووه خه و، ئه وه نده م زانى باپيرم خۆى كرد به ژووراو به هپواشى زنجيره كهى ده ستى كردمه وه وتى: زووكه با برۆين مه وه سه ت. بى ماته لپوون له هه وشه وه ده ركه وتين، شه وه كانى پيشوويش جاروبار باپيرم ئه بينيه خه و، پىكه وه داده نيشتين و قسه و باسمان ده كرد، باسى ژور شتى بۆ ده كردم، كه كاتى خۆى به چ جۆرىك له ژيان تىگه يشتووه، چۆن به قسهى ئه م و ئه و خۆى له ژور شت بپيه شكردوه، بۆيه ئىستا وا ئه زانى من دۆناودۆنى ئه وم، ئه يوت: نه خه له تپى خۆت له هپچ شتىك بپيه شكهى، ژيان يه كجاره. كه گه يشتىنى ده رگاى هه وشهى ژنه كهى بۆ كردمه وه وتى: خپراكه برۆ ئىستا چاوه رپته. كه چومه ژووره وه بۆ لای سۆزانييه كه، باپيرم له پشتى په نجه ره كه وه ته ماشامى ده كرد، كه من له گه ل ژنه كه دا به رووت و قووتى له چه قى ژووره كه دا دروست ده بوومه وه ده كه وتينه ته پاوتل، ئه و خپرا خپرا لىكى ئه تكا. كه منى ئه بينى وهك ئه سپىكى تۆر به سهر گازه راو كاكوپى ئه و ماينه كه حيله يه دا ته كان ده ده م و خۆم را ده وه شينم، ئه وپش وهك من رىگاى ژيانى جه سه تى ده گرت به ر، كه ته واو ماندووده بووين و له يهك ده بووينه وه، وهك دوو سه رخۆش هه ريه كى له سوچىكا لپى ده كه وتين، باپيرم له هه وشه دا سمكۆلانى ده كرد، ئيمه تاقه تى هپچ شتىكمان تپدا نه مابوو، ژووره كه پر بووبوو له بۆنى كرمه ژنىك و كوره هه رزه كارىكى وه رس و جارس، بۆنى چپژو له زهت دارو ديوارى ئه و ناوهى له وتاندبوو، ئه و ژنه ش وهك من موريدى هه زو ويستى جه سه تى بوو. دواى ئه و قيامه ته باپيرم ده ستى گرتم، وهك سه رخۆشيك هاويشتميه پشتى خۆى و ئه سپه شپى به ره و مال تپيته قان. له چاوه كانى باپيرم به زهى سه ركه وتنىكى روونم ئه خوينه وه. ئه و هه ستى ده كرد ئه وهى من ده يكه م خۆى ده يكات، هپنده به ئاراميه وه مامه لهى ده كردم، ده تگوت من منالىكى ساوام نهك كوپرىكى هه رزه كار. هه ر كه گه يشتینه ماله وه ش له گه نى گه ودهى پر له قاوومهى بۆ هپنام، وابزانم له گۆشتى به رخه مه ولوديه كانى باوكم بوو، دوايش كه نانم خوارد گه رم داپۆشيم و خه واندى، كه به ناگا هاتم، هاوارم كرد: باپيرم مه رۆ به ته نيا جيم مه هيله فريامكه وه، باپيرم وه ره كوره زاكه ت ببينه!. باوكم و دايكم به جوت رايانكردو گلوپه كه يان داگيرسان، به جوت وتيان: ديسان په ركه مه كه گرتييه وه، يا هه زه رتهى غه ز هاواره. خپرا به رخيكى تريان دا به زه ويدا، به لام بيسوود بوو، من هه ر

خه وی خۆم ده بینی و هاوارم ده کرد، باپیره مه رۆ جیم مه هیله، باپیره جیم مه هیله. هه زه نه ئه کرد دایک و باوکم ببینم له چاره یان وه پرسی و بیزار بوو بووم، هه زه نه کرد به دوا ی خۆما بگه رپیم، قیزم له ده نگوباس و خه لک و ولات و خوورده وشیت و نه رزو ئاسمان نه بووه وه. هه زه نه له هاو رپیتی سالوک و لانه وازو سۆزانییه کان نه کرد. هه میشه له ناخی خۆما گالته و مه زاقم به قسه کانی باوکم و جه نابی قۆمیسهر نه فه نی ئه هات، به لام له گه ل باپیره ما زۆر جوت بووین، ئه یوت: تو دۆناودۆنی منی. له سه ره نی ئه مه شه وه بوو که مام فارس وتبوی: برای خۆم خیلی کاکه ولا ئه شیتیه ها له کوانویانا، ئه ی ئه وه خوله ی باپیریان نه بوو شیت بوو، ئه مانیش نه وه ی ئه ون. سه عات ده زه نگی گشت کلێساکان لێ دراو له بلندگۆکانه وه راگه یه ندرا که ئه مشه و شه وی یه لدا یه و جه ژنی گشت هه له گه رۆ لانه وازو بیده ره تان و شیتوشوره کانی شاره. له م کاته دا یه کێک ده رگای ژووره که می کرده وه نوکه پییه کی ژه نی پیمه وه وتی: هه سته زه نگی شه وی یه لدا لێیدا، هاو رپیکانت چاوه رپی تۆیا نه بجیت خه ونه که تیان بۆ بگێریته وه. به ده م باویشک و وه نه وه سه یڕیکی سه عاته که م کرد، و ابزانم ده وری ده و نیوی شه و بوو. کلاشه چه که کانم له پیکردو به ره و مه یدان ی لانه وازان که وتمه رپی. قه ده ری رۆیشتم، سه یرمکرد باوکم و چوار پۆلیس له لاوه هاتن بۆ مه یدان که ئه چن، خۆم له سوچیکا شارده وه، گویم لێ بوو باوکم به پۆلیسه کانی ئه وت: زووه کن بیگرن با ئه م خه ونه قۆره یان بۆ نه گێریته وه، ئه گینا ئه و حه مکه هه لگه رۆ مه یمون و سالوکه ئه ونه ده رویش و موری دی، ئه وسا نه به ئیوه و نه به من چاره ئه کریت. ئه مانه ئه گه ر بوونه یه ک ئه ونه جیشیک، ئه و جا به ده وله تیکیش چاره سه ر نا کرین. که له من تییه رین، زوو خۆم گه یانده گۆره پانه که و یه کسه ر ده ستم کرد به گێرانه وه ی خه ونه که م و وتم: هاو رپیان، ده رویشان، من عاده تیکم هه یه هه ر که بمه وی خه ونیک بگێرمه وه کۆمه لێ شتی تریش له ناخمه وه پالم پیوه ده نین بۆ ئه وه ی بیاندرکینم، خۆشم نازانم ئه م هه موو شته چۆن ئاوا له ناخما کۆبوونه ته وه و منیش بیده سه لاتانه تیاندا ورپنه ده که م؟ سالانیکی دوورو درپژه من له گه ل ئه م شتانه دا ده ژیم، بۆ هه ر شوینیک ده چم له گه لمدان و به هێچ جوریک لیم نابنه وه، ده رپۆم و له به ر خۆمه وه به دزیی باوکمه وه ده یانلیمه وه. و ابزانم ئه مانه به شیکن له یادگاری ئه و حه زه مردوانه مان، که تا ئه مرۆش له دلمانا ماون؟ هه لدیم، خۆمیان لێ ئه شارمه وه، به لام بیسووده و لیم نابنه وه. ئه ی موریدان له م دنیا یه دا پیاو ئه توانی له ده ستی زۆر شت هه لپیت و خۆی بشاریته وه، به لام گرنگ ئه وه یه بتوانی له ده ستی ده روونی خۆی هه لپیت و خۆی لێ بشاریته وه. من که له ده ست ده روونی خۆم هه لدیم و رانه که م، هه زاران گاوخان ده رپۆم، به لام هه ر که دیمه وه و نایه مه وه، ئه م شتانه له ده روونما به پیکه نین و تیزوگه وزه وه به چه پله ریزان دین به پیریمه وه، من هیشتا له ده روونما ئه سکی ئه و حه زه کۆنه یه هه ر ئه سوتی. ئاوا قه له مه که م هه لئه گرم و وه ک عاده تیک ده یخه مه وه گیرفانم، به و هیوا یه ی له کاتیک تیدا بگه رپمه وه سه ریان و گێرانه وه که یان ته واوکه م، خۆشم نازانم ئه م خووه چییه گرتووه مه؟ هه له گه رپیک له نیو حه شامه ته که وه هاواری کردو وتی: کوره بابه ئه وه به س عاده تی تۆ نییه، ئه وه عاده تی گشتمانه! پرسیم: چۆن؟ وتی: چۆنی چی باش؟ ئه ی تۆ نازانی ئیمه ش هه مان خومان گرتووه و هه میشه به م عاده ته وه خه ریکین، هه موو جار ی قه له مه کانمان له گیرفانمان ده رئه هینین تا شتی بنووسین، که چی گشت شته شاراوه کانی نیو ناخمان پالمان پیوه ئه نین بۆ ئه وه ی بیاندرکینن، به لام ئیمه هه میشه ده یانشارینه وه و جورئه ت نا که یین بیاندرکینن؟ منیش وتم که وا بوو...؟ باوکم له نیو خه لکه که وه هاواری کردو قسه که ی پێ بریم و وتی: یان کوری من نیت، یان ئه بی ئه م خووه ته رک ده ی و زاتی ئه وه پکه ی بلیی ئه مه عاده تیک قۆره و له ره وشتی بنه ماله ی ئیمه وه دووره، تۆ ته نیا ئه م خووه شت نییه به لکو کۆمه لێ خوی تریشت هه یه باسی نا که ی. تۆ شه وان که نوینه که ت به جی ئه هیلی بۆ کو ی ئه چی؟ هه ستم کرد باوکم به م پرسیاره ی ده یه وی له به ر چاوی ئه و خه لکه ریسوامکات، بۆیه قه ده ری رامام، بیرم کرده وه ئیتر هێچ بواری تیا نه ما، چه ند قسه یه که هه یه ده بی به باوکمی بلیم، بۆیه رووم لیکردو وتم: باوکه تۆ ئه ته وی به و خه لکه بلیی من له گه ل ژنه سۆزانییه کاند ده ستم تیکه ل کرده وه هه موو شه وی که له باخه لی ئه واند ئه خه وم؟ باوکم وتی: حاشا من باوکی تۆ نیم، ئیمه له بنه ماله یه کی سه یدین، هه زار ساله خه لک بۆ ته به رک ده ستمان ماچ ئه که ن، هیشتا هه له گه ری وه ک تۆمان تیا هه لنه که وتووه؟ منیش وتم: ئه ی تۆ نازانی من گومانم له یه کسانیی چه رخی من و تۆ هه یه؟ من

سویند به سوخمه ی کچه قهیرانییه کان ئەخۆم و تۆش به سهوزه که ی خدری زینده، من به ماچی ژنیکى رەشتالە و تۆش به که شیده که ی حاجی رحمانی به زاز، من له میحرابی دلی خۆما خەو به باخەلی سۆزانییه کانەو ه ئەبینم، تۆش له میحرابی دلی خۆتا خەو به به ههشته وه ئەبینی، من ئەم هه موو ده مانه له چاوی ژنیکى چاوباشقالدا پیکی خۆشه و یستی ئەخۆمه وه، تۆش له کۆری زیکری ده رویشانا پیکی زیکرو ته لیلە ئەخۆیتە وه. له مهیدانه که دا ئاگریکی زل و زه به لاج کرابوو وه، ئەو ناوه ی کردبوو به چراخان، سه دان هه له گه رو لانه وازو بیده رەتان له چوارده وری هه لپه رکێ و حایوحویان بوو. نیلی ئاگره که له سه ر رومه تی باوکم کۆمه لی خه تی شاش و پاشی کیشا بوو، له وه ئەچوو خۆی بۆ مشتومرپیکی درێژتر ئاماده بکا؟ له نێو خه لکه که وه سالوکیک خۆی هه لدایه سه ر سه کۆی مهیدانه که و وتی: سهید گیان باوکت له ملوو له ولا گلهیت لی ده کاو ده لی کوربه که م له ریگای ته ریقه ت لایدا وه نایه ته کۆری زیکرو ته لیلە؟ منیش وتم: هاوړې منیک جهسته م شه قارشه قار بیت و کلیلی ویست و ئاره زوو هکانیشم له گیرفانی باوکمدا بیت، ئیتر بۆ له ئەلقه ی مه جلیسی سه ما ی سۆزانییه کاندا زیکرو ته لیلە ی خۆم نه که م؟ منیک بوو سه پکیکی ره ق و ته ق هه زار کوچی کوچیم پیبکری، ئیتر بۆ به دهنگی پیی سۆزانییه که گه شکه نه مگر؟ له مهیدانه که دا بوو به هاوارو هه رایه که ده یانگوت مه لی من بلی ئیمه بلی ئیمه، سا هاوړې ئیمه یه که بۆ پاروویه ک نان به دوا ی ترومبیلی خیره ومه نداندا چوار ناله غارده ی، ئیتر بۆ شوره ییه ئەگه ر سوژده بۆ ژنانی له شفرۆش ببه ی؟ ئیمه یه که له مالی خۆماندا میوان بین و هه ناومان وه ک رۆژه کانی ژیانمان خویناوی بیت، ئیمه یه که هه زار ساله وه ک قابیل لاشه ی برا کوژراوه کانمان به کۆلمانه وه بیت و له پیک زه ویمان نه بیت تئیدا بیانشارینه وه، ئیتر بۆ شوره ییه ئەگه ر له ژنه مه کربازه کان و کچه مه مک قیته کان بۆ ماچیک بیاریینه وه؟ ئە ی باوکی شیرینم، ئە ی باوکی دلره ق و یه کبینم؟ ئە ی باوکی به رحم و به باوه رم، ئە ی باوکی دلسۆزو به ئیمانم، له هه مووی خۆشتر تۆ تا کو ئیستا به هه موو فاک و فیککی کوربه سالحانه که ته نه زانیوه، که وا چۆن رۆژانه به ری دار هه نجیره کانت ئەگۆرپینه وه به له پی ئاوه ل کراسی کچانی شه به قی؟ تۆ تازه به تازه شوین پیی من هه لئه که ی و له گیرفانی کراسه که ما گوزگی و شانە ئەدۆزیتە وه، تیکه ی ئالا و لا ئەدۆزیتە وه، میخه ک و عه تری ژنانه ئەدۆزیتە وه، دهسته سه ری خامه ک و چه وره ئەدۆزیتە وه؟ هه شامه ته که نه یانه یشت باقی قسه کانم ته واو که م، کردیان به چه پله لیدان و فیکه کردن. بۆره پیاویکی له رولاوت خۆی گه یانده بلندگۆکه و هاواری کرد: ئیمه یه که سه ر شوسته کان مالمان بیت، به رده رگای مرگه وته کان شوینی خه وتنمان بیت، ته ویلمان شوین خه رمانی تفی هه رچی و په رچییه کان بیت، ئیتر بۆ شوره ییه ئەگه ر له پیناوی ماچی ژنیکى فالچیدا به مرین؟ ئیمه یه که سوالکردن پیشه مان بیت و مردن تاجی سه رمان بیت، قسه ی ئاخوندیک ته سه که ره ی دین و دنیا مان بیت، ئیتر بۆ شوره ییه ئەگه ر له شه ری شه و باخه لی ژنیکى ته رپۆشدا به مرین... ها؟ له جیگا که ی خۆمه وه هاوارم کرد: ئە ی ده رویشان، ئە ی هاوړپیان، وه رن با ئەمشه و له حزوری باوکمدا خه ونه که متان بۆ بگێرمه وه، باوکه تۆش وه ره به خه نجه ره ده بانه که ت سه رمبېره. من له مردن ناترسم نه هه نگیکه هه ر لوشم ده کات، به لام ده مه وێ پێش له مردنم پێت بلیم: ئیمه یه که نه توانین له مردن رابکه ی ئیتر بۆ لیی به ترسین؟ من وا ده ست له که مه ری دنیا یه کی له خۆم پیرتر گیرده که م، خۆ ده ست له که مه ری کچیکى چوارده سال گیر ده که م باشتر نییه؟ من وا... باوکم قسه که ی پی بریم و گوتی: قسه کانت بیسووده ئە ی کورپ نه فره تلێکراوم، ئە ی په ره رده ی نیو باوه شی سۆزانییه کان، هه ر ئەمشه و شاربه ده ر ئەکرپیت و ئەدریپته به ر ده سترپژی نه علت، ئە ی خویری به ر ده رگای قه حبه خانه کانی ئەسته مول! ئە ی باوکی وه فادارو دیندارم، به خووتو خۆرای کوربه تاقانه که ت ناله تبار ده که ی! که من قسه م ده کرد باوکم به په یژه که دا سه رکه وت بۆ سه ر سه کۆی مهیدانه که و به ده م ریکردنیشه وه ئە یوت: ئە وه ی بیه وێ سه رکه وێ ئە یی په یژه وه په یژه سه رکه وێ، ئە وه ش بیه وێ راسته وخۆ سه رکه ویت ئە یی بالی هه بیت، هه رکه سیکیش وه بالی خه لکی بفری ئەنجام هه ر ئەکه وێ؟ قسه کانی باوکم وه که ده رزی ئەچزان به گیانمداو توشی ته نگه نه فه سییان ده کردم، باوکم درێژه ی به قسه کانی داو وتی: ئە وه شی خه و وه باخه لی ته ری قه حبه کانەو ه ببینی و بیر له باوه شی سۆزانییه کان بکاته وه ئەنجامه که ی له سه ر زبلدانه کان ئەمری! ئای باوکه گه ر بزانی چه ند به ری باوه شی گه رمی ئەو سۆزانیانه ده که م، ئەوانه ی شه وانه وه ک پشیله یه کی

رام و دەستەمۆ لە باوەشیاندا گۆرپە دەکەم و ئەوانیش دەستی نەرمی بە زەهیی و سۆز ئەهین بە پشتماو پشیلە
 مارانەم پێدەکەن. ئەو بە یانییە مەلابانگدان تۆ ھەستایت و بە ئاوی ساردی بۆریە کە دەستنوێژت گرت، چووی
 دوو رکات نوێژ بکە، بەو شەبەقە ساردە تۆ لەسەر بەرمالی ئیمان و تەقوا سوژدەت بۆ بینای چاوان ئەبرد،
 منیش ئەو شەبەقە سوژدەم بۆ ژنیکی سۆزانی ئەبردو لێوەکانیم ئەمژی، تۆ پەنجەیی شایەتەمانت بەرز ئەکردەو
 لە نوێژی ئەو شەبەقەت بە شایەت ئەگرت، منیش ئەو پەنجەییەم بەرز ئەکردەو و سەرگۆی مەمکەکانی ئەوم پێ
 دەگوشی، باوکە ئەوێ من و ئەوێ تۆ فەرقیان چییە، مادامکە ھەریەکەمان بڕوامان بە ئیشەکەیی خۆمان
 ھەییە؟ وا نەزانی ئەوێ من گوناح و تاوان بێت، یەزدان بە رحەم و بەبەزەییە، دلی فراوانە، جیگای ئەم
 کردەوانەیی منی بە ئاسانی تیدا دەبیتەو، دلێک سەبری بچوکی چل سال بێت، قابیلە بە شتێک تۆرە بێت کە
 خۆی لە ناخمانا چاندوویەتی؟ ئایا دەرویشان تۆرە دەبیت؟ لە مەیدانەکەدا تۆفانی پیکەنین و دروشمکیشان
 ھەستا، ھەزاران شەبقە بوونە کۆترو بە ئاسمانی مەیدانەکەدا فرین، ئەو حەشامەتە بە ھێلکەیی پیس و تاکە
 قۆندەرە کەوتنە وێزەیی باوکم و پۆلیسەکان، باوکم ھاواری کرد: کۆرپنە نەموت؟ ھەر ئەو وای وت، پۆلیسەکان
 لە سەریان و کلاوڕۆژنەیی قۆلەکانی دەوری مەیدانەکەو کەوتنە دەسپێژکردن لەو عالەمە، لە چاوتروکانیدا
 جۆباری خوین کەوتە پێ، دەیان لاشە درێژ داکەوتن، لە میحرابی سەکۆی مەیدانەکە دابەزیم و لە ئاستی لاشەیی
 کۆژراوەکاندا سوژدەم برد، کاتیکی سەرم بەرز کردەو دیتم بەرانبەرم لافیتەییەکی گەورە ھەلکراوە بە قەلەمی
 خوین ئەم شیعەیی لەسەر نوسراوە (ھەر کاروانی بۆ خۆر بڕوانی ، کەم بێ یان زۆر ، ھەر دەگاتە خۆر) و ابزانم
 دەورووبەری سەعات دەی شەو بوو باوکم بە دەم پیکەنینەو خۆی کرد بە مالدا، کە بە لای ژوورەکەیی مندا
 تێپەری لە پەنجەرەکەو تەماشایەکی نیو ژوورەکەیی کرد، کە بینی من وەک ھەموو شەوانی تر بەستراوم بە
 پەنجەرەکەو، یەكسەر کوتای بۆ ژوورەکەیی دایکم، ھەر ئەو کاتانەش بوو کە من ھەموو ئەمانەم بە چاوی خۆم
 بینی.

